Bijbelstudie Commissie Kerk & Israël

De Bijbel: een tweedelige canon, één verhaal!

Onze Bijbel bestaat uit 2 delen, aangeduid met het 'Oude Testament' (± 1500 pagina's) en het 'Nieuwe Testament' (± 440 pagina's). Deze delen worden gescheiden door een wit-pagina, waarmee wordt aangegeven, dat de Bijbel uit 2 afzonderlijke gedeelten bestaat. Het 'Nieuwe Testament' wordt dan ook wel apart gedrukt en uitgegeven. Zo wordt dit bijvoorbeeld gratis verspreid door *"The Gideons International"*, een vereniging van Christen-zakenlieden. In de inleidende tekst van deze uitgave staat het volgende: *'het is ons een genoegen u dit exemplaar van Gods kostbaar Woord aan te bieden en wij vertrouwen, dat u zich in het dagelijks lezen ervan zult verheugen'*. Maar ... òf het 'Nieuwe Testament' kan en mag functioneren, los van het 'Oude' is hierbij een zeer belangrijke vraag.

Lezen: Lukas 24 : 25 – 27, 2 Petrus 1 : 16 – 21 en Romeinen 15 : 7 – 12

1. De twee mensen, waarover Lukas schrijft in hoofdstuk 24 – meestal aangeduid met Emmaüs gangers – krijgen onderweg gezelschap van een hen onbekend persoon. Ze houden Hemvoor een vreemdeling, die geen weet heeft van de voor hen zeer ingrijpende gebeurtenis sen van de afgelopen dagen. Al gauw worden de rollen omgedraaid, als deze *'vreemdeling'* hen terechtwijst met : *'O onverstandigen en tragen van hart! Dat u niet gelooft al wat de profeten gesproken hebben!'* Daarop legt de Opgestane hen vanuit de Thora (de boeken van Mozes) en de Profeten uit, alles wat over Hem de Messias geschreven was. *"Moest de Christus dit niet lijden en zo in Zijn heerlijkheid ingaan?"* Als de apostel Petrus in zijn 2e Brief schrijft, dat hij, samen met nog 2 volgelingen van Jezus op de heilige berg de stem van de Eeuwige heeft gehoord, dan luidt het vervolg: *'en wij hebben het profetische woord, dat vast en zeker is en u doet er goed aan daarop acht te slaan als op een lamp die schijnt op een duistere plaats'* (vers 19); en ook: *'want de profetie is destijds niet voortgebracht door de wil van een mens, maar de heilige mensen van God,door de Heilige Geest gedreven, hebben gesproken'* (vers 21). Beiden, zowel de Here Jezus zelf als deze apostel, grijpen terug op de Hebreeuwse Bijbel, op *'de Schriften'*. De apostel Paulus doet niet anders; in Handelingen 28 : 23 lezen we: *'en probeerde hen, van 's morgens vroeg tot de avond toe, zowel uit de Wet van Mozes – de Thora dus – als uit de Profeten, te bewegen tot het geloof in Jezus'*. Dezelfde apostel noemt in Romeinen 15 Jezus Christus een Dienaar van de besnijdenis, van het Joodse volk dus, om de beloften aan de vaderen te bevestigen. Die zijn dus met de komst van de Messias niet vervàllen, maar worden vastgemaakt! Een tweede dienst noemt vers 9. *"Als Dienaar van Israël trekt Christus de volken, die de traditie van lofprijzen niet kennen, binnen de lichtkring van het lofzeggende leven van Israël. De volken leren de Eeuwige loven vanwege de barmhartigheid. Dèze barmhartigheid is van meet af ook bedoeld in de verkiezing van Israël, te beginnen met Abraham"* (H. Vreekamp). Paulus illustreert dit met teksten uit 2 Samuël 22, Psalm 18, Deuteronomium 32, Psalm 117 en Jesaja 11, àlle uit het Oude Testament!

© Hervormd Nunspeet - Commissie Kerk & Israël

De Bijbel: een tweedelige canon, één verhaal!

2. De Boeken van zowel het *'Oude'* als het *'Nieuwe'* Testament zijn (vrijwel) alle geschreven door Joden. Ze zijn dan ook alle doortrokken van Joods gedachtegoed, ook al is het *'Nieuwe'* Testament geschreven in het Grieks, de wereldtaal van toen. Het boek Genesis vermeldt bijvoorbeeld uitgebreid een aantal geslachtsregisters: van Adam tot Noach (Genesis 5), nakomelingschap van Noachs zonen (Genesis 10), nageslacht van Sem (Genesis 11 : 10 – 26) en van Terah (Genesis 11 : 27 – 32). Blijkbaar zijn geslachtsregisters in het Jodendom belangrijk. En waarmee opent Mattheüs, de schrijver van het eerste boek van het *'Nieuwe'* Testament? Met het geslachtsregister van Jezus Christus vanaf Abraham, de zoon van Terah! Dit Evangelie is trouwens doorspekt met citaten uit het *'Oude'* Testament. Eén voorbeeld: *"Dit alles is geschied opdat vervuld werd wat door de Heere gesproken is door de profeet, toen hij zei: Zie de maagd zal zwanger worden en een Zoon baren, en u zult Hem de naamImmanuel geven; vertaald betekent dat: God met ons"* (Mattheüs. 1 : 22, 23). Ook het betoog/de preek in het boek Hebreeën wordt onderbouwd met veel (32!) teksten uit het Oude Testament.

3. Bovenstaande leidt tot de conclusie, dat het *'Nieuwe Testament'* volledig afhankelijk is van het *'Oude'* en in het verlengde daarvan moet worden gelezen en uitgelegd.– Het is beter de wit-pagina tussen deze bijbelgedeelten weg te laten, – Het is onverantwoord het *'Nieuwe Testament'* los van het *'Oude'* te verspreiden.

Ter toelichting een paar uitspraken van enkele bekende en gerespecteerde theologen:

- Prof. Van Ruler sprak wel van het Nieuwe Testament. als *'het verklarend woordenlijstje'* bij het Oude Testament ...
- Prof. Mart-Jan Paul noemt het N.T. *'de voortzetting en voltooiing van het Oude Testament'* Hij spreekt dan ook liever over vroegere openbaringen/geschriften – latere openbaringen/geschriften.
- Joseph Shulam, een bekende Messiaanse voorganger en leraar te Jeruzalem noemt de 3 brieven van de apostel Johannes: *"getuigenis van de Thoragetrouwe vriend van Yeshua"*, waarbij zijn Thoragetrouwheid o.a. blijkt uit de wijze waarop deze apostel de liefde tot God en tot Zijn kinderen èn het bewaren van Zijn geboden (=Thora) voortdurend op elkaar betrekt. Zie bijvoorbeeld 1 Johannes5 : 2 en 3 : *'Hieraan weten wij dat wij de kinderen van God liefhebben, wanneer wij God liefhebbenen Zijn geboden bewaren. Want dit is de liefde tot God, dat wij Zijn geboden in acht nemen; en Zijn geboden zijn geen last'*.